

for vietnam



Nr. 1 1975 Årgang 10
Pris 2 kr.

for vietnam

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen
for Vietnam, Uranienborgveien 11, Oslo 3.
Postgiro 208313, telefon 60 41 07.
Ansvarlig utgiver IngerSelsjord.

ÅPENT BREV TIL REGJERINGA

I slutten av november 1974 ble det i FN stemt over hvilken av de to kambodsjsanske regjeringene som skulle representeres. Det finnes i dag to regjeringer i Kambodsja, Lon-Nol-regjeringa og Den kongelige nasjonale regjeringa GRUNK. Den første er helt og holdent avhengig av USAs støtte, og har makt over svært begrensede områder. GRUNK er Kambodsjas lovlige regjering og har kontrollen over størstedelen av landet. Lon-Nol-regjeringa kom til makta i 1970 ved et kupp planlagt og iverksatt av USA og CIA. Denne regjeringa skulle forsvare USAs nykolonialistiske interesser i Kambodsja. Kuppet ble møtt med kraftig motstand fra befolkninga, og konflikten utviklet seg seinere til åpen krig mellom USA-imperialismen og Lon-Nol-styrkene på den ene siden og det kambodsjsanske folket på den andre siden.

På disse godt og vel 4 årene har angriperne ødelagt adskillige fabrikker, sykehus, skoler, universiteter osv. De har massakrert hundretusener sivile innbyggere, drevet hundretusener på flukt og gjort store jordbruksområder udyrkbare. Fra februar til august 1973 slapp USA hver eneste dag 5 000 tonn bomber over Kambodsja. Takket være folkets harde motstand og støtten fra verdensopinionen lyktes det ikke USA å tvinge kambodsjanerne i kne.

GRUNK representerer folkets vilje og motstandskraft og utøver administrasjon med

skoler, helsestell, organisert økonomi og forsvar. Lon-Nol-regjeringa representerer bare USAs vilje og har ingen tillit i den kambodsjsanske befolkning. Uten USAs økonomiske og militære hjelp ville Lon Nol ikke være i stand til å beholde sin siste skanse Phnom Penh. En fred i Kambodsja er avhengig av to ting: Folkets styrke og USA-imperialismens styrke. En isolering av USA-imperialismen internasjonalt vil kunne spare mange liv. En måte å isolere den på er å stemme GRUNK inn i FN. På Norges vegne stemte DNA-regjeringa blankt i FN, og stilte seg på denne måten på USAs side. I 1973 uttalte utenriksminister Frydenlund: "En lærdom vi kan trekke av det som skjedde i Chile er at vår solidaritet med demokratiske og progressive krefter ikke må komme for sent". Konsekvensen av dette ville være å stemme for GRUNKs representasjon. Men i stedet snur DNA og Frydenlund saken på hodet og sier: "Når det gjelder forslagene om anerkjennelse av PRR i Sør-Vietnam og GRUNK i Kambodsja, er vurderingen den at situasjonen i begge disse områder ennå ikke er tilstrekkelig avklart".

Men situasjonen er faktisk helt klar. Vi vet hvem som er angriper og hvem som er forsvarer, og det var regjeringas plikt å støtte den angrepne parten i denne saka, ved å stemme GRUNK inn i FN og på den måten bidra til en hurtigere slutt på krigen.

Solidaritetskomiteen for Vietnam.

TEGN ABONNEMENT

PÅ
for
vietnam

"For Vietnam" har som oppgave å dekke hendelsene i Indo-Kina på best mulig måte. De norske borgelige avisene skriver ofte om Indo-Kina, men ikke nok, og som regel er det de serverer oss bare resultater av amerikansk propaganda. Vi har stilt oss på de indo-kinesiske folkenes side, og vår oppgave er å bringe riktig informasjon om hva som virkelig foregår. Derfor er "For Vietnam" et nødvendig blad.

MEN - økonomien vår tilsier at vi ikke kan oppfylle målsetningene våre.

Den eneste måten vi kan få bedret økonomien og trygge bladet vårt på, er å sikre oss nok abonnenter. Alle som abonnerte i 1974 må fornye abonnementet, og vi må ha minst 500 nye abonnenter. Først når dette er oppfylt, er utgivelsen av bladet trygget.

Hvis alt går bra kommer "For Vietnam" ut 4 ganger i år, og abonnementet koster kr. 15.

Vi oppfordrer gamle abonnenter til å fornye, pluss at alle andre som forstår nødvendigheten av at FV kommer ut tegner abonnement straks.

BYRÅSJEF ARNESEN:

»Vi må ikke gjøre noe»

I mange år har de indokinesiske folkene kjempet mot USA og det ulike marionetter som for tida er Lon Nol i Phnom Penh og Thieu i Saigon. Disse regimene er uten støtte i folket og opprettholdes kun ved militærmakt som ledes og finansieres av USA.

Arne Arnesen er statssekretær i utenriksdepartementet, medlem av DNA og en av de 3 politisk ansatte i UD. For Vietnam har hatt et intervju med ham om regjeringas anerkjennelsespolitikk.

Hvorfor har den norske regjeringa anerkjent Thieu og ikke PRR?

Etableringa av våre forbindelser med Sør-Vietnam går tilbake til femti- og begynnelsen av sekstiaåra og fant sted før PRR ble etablert. PRR er en motregjering til Saigon-regjeringen som Norge allerede hadde forbindelser til. De diplomatiske forbindelsene med Saigon har fra norsk side i alle år vært holdt på et minimum. Vi har således ikke diplomatisk representasjon i Saigon. Vi har en stedlig honorær visekonsul som vi deler med Danmark. Vi har ikke utviklet våre forbindelser med Saigon, selv om de på sin side har opprettet representasjon her. Bak det hele, det gjelder både for Saigon og de øvrige regjeringer

i området, ligger den meget uklare situasjonen i hele området Indokina. Det har vært vår holdning at vi inntil videre ikke bør gjøre noe verken i den ene eller andre retning for å endre vår representasjon til fordel eller til svekkelse for den ene eller andre i påvente av normalisering av forholdene. Dette er vår grunnleggende holdning fordi situasjonen er så uklar. Det samme gjelder også for situasjonen både i Kambodsja og Laos. Når vi møter spørsmålet i FN eller i andre internasjonale organisasjoner om hvem som skal representere f.eks. Kambodsja - enten det er Lon Nol eller Sihanouk - avstår vi for å markere at vi vil avvente en avklaring av situasjonen.

Hvilken konkret avklaring av den politiske situasjonen er det regjeringa venter på?

Det vi venter på er en ren normalisering i den forstand at det blir gjenopprettet fred i området, slik at man kan begynne å ha normale forbindelser med de forskjellige landene og partene. Når det er sagt har jeg lyst til å føye til at vi har kontakt med alle tre parter i Vietnam-konflikten når det gjelder f.eks. bistand til gjenoppbygging av området. Denne bistand skal komme befolkningen til gode uansett hvor de befinner seg. Dessuten blir PRRs representant i Oslo mottatt på alle nivå i Utenriksdepartementet når han har synspunkter å meddele. Dette er i tråd med vår åpne dørs politikk.

Mme Thi Binh har uttalt: For PRR betyr det voldsomt mye å få diplomatisk anerkjennelse rundt om i verden. Det innebærer ei politisk støtte som på lengre sikt isolerer Thieu og tvinger USA til å oppgi støtten til Thieu og sikre gjennomføring av fredsavtalen som er det klare kravet til PRR.

Hvordan vurderer regjeringa i den forbindelse betydninga av en anerkjennelse?

Det er i den senere tids statspraksis en tendens til å avpolitisere anerkjennelses-spørsmålet, slik at stadig flere land anerkjenner stater og ikke regjeringer som kommer og går. Jeg tror dette er en sunn utvikling.

Hele dette anerkjennelsesbegrepet er for det første mis-

forstått hva som ligger i det. Det som for meg er viktig er at man ordner forbindelsene partene mellom i henhold til de behov som er tilstede. Dette med anerkjennelse er et folkerettslig begrep som forutsetter at visse kriterier er oppfylt. Men i den offentlige debatt tillegges det ofte politiske holdninger som å støtte den ene eller annen part.

Vi er kommet fram til at det ikke eksisterer fastlagte kriterier for anerkjennelse. Det eksisterer også forskjellige grader av anerkjennelse de jure. Det kan konkretiseres med GRUNKs mulige medlemskap i FN. Sist falt forslaget mot 3 stemmer. Norge avsto. Man må spørre seg hva det hadde betydd om GRUNK var blitt medlem av FN og derigjennom blitt folkerettslig anerkjent som den eneste legitime regjeringa i Kambodsja.

Jeg ser poenget, men på den annen side er situasjonen den at situasjonen der borte er såpass



Arne Arnesen

uavklaret at for utenverden er det vanskelig å ha et skjønn på hva som egentlig skjer. Det gjelder ikke minst oss som sitter så langt unna.

Her kommer et annet element i vår grunnholdning inn - og det gjelder jo ikke minst i forholdet til Sør-Vietnam - at konflikten må løses mellom partene selv med politiske midler. Vi har gitt vår fulle støtte til Paris-avtalen og mener at den bør legges til grunn for en forhandlingsløsning. Hittil har ikke det vært mulig og partene står så fjernt fra hverandre at de bruker kampmidler. Jeg er derfor ikke sikker på om det er naturlig for Norge å engasjere seg i en sårn konflikt.

Amerikansk press i FN.

Ved den viktige avstemninga i FN 27. nov. klarte Lon Nol-regjeringa i Kambodsja å holde fast på sin plass. Vedtaket å gi plassen til regjeringa representert av Sihanouk (GRUNK) som var foreslått av 37 nasjoner ble utvannet til en resolusjon om forsoning og fred. Tross dette nederlaget, kan en merke seg at det var flere nasjoner som stemte for GRUNK i år enn i fjor. 56 stemte imot, 54 stemte for og 24 svsto. Ved avstemninga i fjor ble resultatet 53 - 50. Frigjøringsregjeringa kontrollerer områder der ca. 85 % av befolkningen bor, eller omlag 90 % av territoriet.

3. VERDEN

En FN koalisjon av afrikanske, arabiske og sosialistiske nasjoner har i det siste greid å vinne viktige seire for den 3. verden, f.eks. anerkjennelse av det palestinske folkets suverenitet, deltagelse av PLO i FN, suspensjon av den sør-afrikanske delegasjonen.

PRESS FRA USA

Men det eksisterer uenighet innenfor den 3. verden når det gjelder Kambodsja-spørsmålet. Disse nasjonene ble spesielt sårbare da USA benyttet seg av økonomisk og politisk manipulasjon for å vinne dem over på deres side.

For å vinne trengte USA stemmer fra flere nasjoner som allerede formelt hadde anerkjent Sihanouk's regjering. 7 land som før hadde anerkjent GRUNK sviktet nå Kambodsja: Marokko, Ghana, Egypt, Tunis, Oman, Qatar og Bangladesh.

Strategien var koordinert fra det amerikanske utenriksdepartement og gikk ut på følgende. 1. Et sterkt press fra USAs ambassadører og fra Lon Nol, fra den indonesiske og den japanske delegasjonen. 2. Utenriksdepartementet påvirket kongressen for å kunne sikre økonomisk hjelp til de landene som ville samarbeide. 3. Amerikanske ambassadører i andre land skulle prøve å påvirke deres respektive regjeringer.

Spørsmålet om matleveranser var det viktigste pressmidlet som ble brukt ovenfor Bangladesh. Kissinger truet i fjor med å stoppe alle matleveranser til Bangladesh hvis dette landet fortsatte eksporten av jute til Kuba. Bangladesh etterkom kravet den gangen og det samme presset lå bak Bangladesh's beslutning om å holde tilbake deres støtte til GRUNK.

Kissingers besøk i Midt-Østen litt før avstemninga var delvis brukt for å presse disse landene til å støtte USA i FN-saken om Kambodsja. Blandt

de landene som var på hans reiserute var Oman, Marokko og Egypt. Egypt ble lovet mer amerikansk økonomisk hjelp og dagen før den betydningsfulle avstemninga ble hjelpen innvilget.

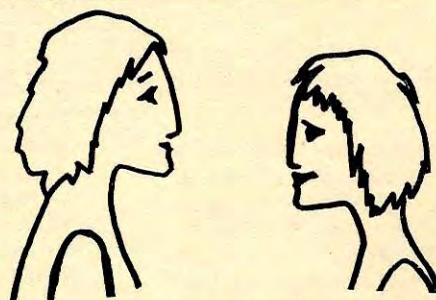
Qatar er et annet land i Midt-Østen som anerkjenner Sihanouks regjering. De hadde fått ordrer fra sin egen regjering om å stemme for Sihanouk. Men de fikk besøk fra Lon Nol-utsendinger like før avstemninga og trakk i siste øyeblikk støtten tilbake.

SIHANOUK OM VEDTAKET

I en melding 6. 12. 74 har Sihanouk kommentert vedtaket. "Det kan ikke bli en forsoning i Kambodsja fordi krigen i Kambodsja ikke er borgerkrig. USA utbetaler 700 million dollar til støtte for marionetteregjeringa. Vedtaket pålegger en bestemmelse på det kambodsjsanske folket som er skrevet av selve angriperen USA".

STØTTE FRA NORGE?

Enkelte her i Norge vil ha det til at en diplomatisk anerkjennelse bare er en formell sak. Bl. a sier Arnesen i utenriksdepartementet dette i det intervjuet For Vietnam har hatt med ham. Men når USA bestikker 7 land for at de diplomatisk skal støtte USA og marionette-regimet i Phnom Penh, er det et klart eksempel på at diplomatisk støtte har stor betydning. Ikke minst for de som kjemper for nasjonal selvbestemmelse.



-HAR DU HØRT U-LANDENES NYE PAROLE?

-NEI???

-"GJØR FN TIL KAMPORGANISASJON."

USA har nå kjørt ut en offentlig kritikk av ulandenes og de alliansefrie landenes bruk av FN. USA påstår at disse landene misbruker FN ved å fremme ensidige resolusjoner og på andre måter nytte organet til å fremme sine egne interesser. FNs generalsekretær er også blitt kritisert for unnfaldenhet til fordel for u-landene.

NORGE STEMME I GENEVE: FOR ELLER IMOT PRR ?

I fjor ble det lagt fram et forslag på menneskerettighetskonferansen i Geneve om at Den provisoriske revolusjonære regjering i Sør-Vietnam skulle representere Sør-Vietnam på lik linje med Saigon-administrasjonen. Forslaget ble nedstemt med 37 mot 38 stemmer. 32 avsto fra å stemme.

Denne konferansen er en følge av Røde Kors konvensjonen av 1949. Her ble det bestemt at sivilbefolkningen måtte beskyttes under krig og at visse våpen derfor måtte forbys. Det kan virke latterlig å lage lover som imperialistene senere kan bruke eller kaste ettersom de vil. Men det er en seier å kunne slå fast at mange av imperialistenes våpen er ulovlig, f.eks. napalm, kjemiske midler osv.

Det vietnamesiske folket har vært spesielt utsatt for de terrorvåpen som har vært utviklet siden 2. verdenskrig. PRR burde derfor ha en naturlig plass på en konferanse for menneskerettigheter. I og med at Nord-Vietnam forlot konferansen i protest mot avgjørelsen, ble Saigon den eneste fra Vietnam som deltok på konferansen!

EN NY SJANSE

Andre delen av konferansen fortsetter i februar-mars i år. Igjen skal representasjonsspørsmålet tas opp. Flere av de argumentene USA brukte i fjor, blir sikkert tatt opp igjen i år.

ET LAND -

TO REGJERINGER

Under debatten i fjor hevdet USAs delegat at PRR ikke er et land og at

de derfor ikke kan delta på konferansen. Dette er en grov forvrengning av forholdet. Vietnam er ett land. Landet ble midlertidig delt i 1954 ved Geneve-konferansen. Sør-Vietnam er ikke et land, uansett om man støtter PRR eller Thieu. Paris-avtalen slo fast at det midlertidig er to regjeringer i Sør-Vietnam og at det skal være frie, demokratiske valg som skal avgjøre Sør-Vietnams framtid.

POLITISK SPØRSMÅL

I fjor ble det også hevdet at PRR mangler autoritet og effektivitet til å kunne representere Sør-Vietnam og at bare Saigon-administrasjonen oppfyller disse krav. Kan man trekke i tvil effektiviteten og myndigheten av en regjering som har tvunget USA til å underskrive Paris-avtalen? Mange delegasjoner har funnet det umulig at én stat skulle ha to representanter. Men til og med USA måtte i og med undertegnelsen av fredsavtalen offentlig medgi at PRR i like stor grad som Saigon-administrasjonen representerer Sør-Vietnam. Å støtte den ene eller andre parten med hensyn til representasjon, er ikke et juridisk men et politisk spørsmål. Før Saigon-administrasjonen har fulgt Paris-avtalen og avholdt folkeavstemning kan ikke Thieu kreve enerådighet over Sør-Vietnam. Grunnen til at ikke frie valg er holdt er at Thieu konsekvent har brutt avtalen. Han ville overlegent tape et slikt valg.

Ved å stemme for Thieus representasjon gjør en seg medskyldig til bruddene på avtalen. Å nekte PRR representasjon på denne konferansen betyr en ytterligere krenking av avtalen og det den står for.



Vietnameserne sier nei til Thieu.
Vil Norge ta hensyn til deres ønsker?

STEMME FOR PRR

Hvor står Norge i dette spørsmålet? I fjor stemte Norge avholdene. På denne måten kan regjeringa fortsette å snakke om støtte til folkenes frigjøring, uten å gjøre noe konkret for å støtte dem. Den norske regjeringa har støttet Paris-avtalen. Derfor er det et selvfølgelig krav at de følger opp med å stemme for PRR ved Geneve-konferansen dette året.

ARGUMENT- SAMLING

For norsk anerkjennelse
av folkets regjeringer i
Sør-Vietnam og Kambodsja.
PRR og GRUNC.

Kr. 5,-

STYRT THIEU !!



Det er over to år siden Paris-avtalen ble undertegnet, men freden er enda ikke virkeliggjort. Thieu angriper FNL og PRRs frigjorte områder og saboterer og undergraver avtalen konsekvent. De 200 000 politiske fangene som skulle løslates, har bare økt i antall, og Thieus tortur og mishandling av dem blir stadig verre.

USA sprøyter Thieu full av militær og økonomisk hjelp, for å forhindre at hans makt skal bli så liten at han ikke lenger kan tjene deres interesser i Vietnam. De sivile (les: militære) amerikanske rådgiverne i Sør-Vietnam

har enda ikke blitt trukket tilbake. Folket i de Saigon-kontrollerte områdene blir utsatt for stadig hardere behandling fra Thieus side. Inflasjon, en herjer og devaluering ser ikke ut til å ta slutt. Folket er fullstendig frattatt de borgelig-demokratiske rettighetene. P.g.a. Thieus stadig hardere diktatur, har folket reist seg til kamp mot ham, og bevegelsen er kalt den 3. krafta. Den 8. oktober kom PRR ut med en erklæring om situasjonen og sier bl.a. om den 3.kraftas krav: "Det er meget rettfærdige krav... og PRR støtter kravene helt."

På grunn av den rådende situasjonen og for å besvare kravene fra alle skikt av folket i Sør-Vietnam, og for å skape fruktbare vilkår for en løsning av Sør-Vietnams indre problem på grunnlag av Paris-avtalen, så krever PRR:

USAs regjering må sette en totalt stopp for sitt militære engasjement og innblanding i Sør-Vietnams indre anliggender og trekke tilbake sitt militære personell som nå er forkledd som sivile.

At Nguyen Van Thieu og hans like styrtes - de er for tiden det største hinderet for en løsning av Sør-Vietnams politiske problemer, og at det i Saigon skal bli dannet en administrasjon, som arbeider for fred og nasjonal forsoning, og som påtar seg å iverksette Paris-avtalen om Vietnam.

PRR er innstilt på å forhandle med en slik administrasjon for straks å løse Sør-Vietnams problemer. Og bare en slik administrasjon i Saigon kan virkelig forhandle med PRR for å virkeliggjøre bestemmelsene i Paris-avtalen og virkeliggjøre det sør-vietnamesiske folkets oppriktige strev etter fred, uavhengighet, demokrati, en forbedring av folkets leveforhold og nasjonal forsoning.

I februar kom anklage nr. 2. Thieu blir beskyldt for forræderi og forlangt avsatt. "Så lenge Thieu fortsatt sitter ved makta, kan det ikke bli fred. Han blir næret av krigen og kan bare overleve ved krigen".

USA øker støtten til Thieu

24. januar 1973 sa Nixon i en fjernsynstale der han annonserte fredsavtalen: "USA vil fortsette å anerkjenne Republikken Vietnams regjering (Saigon-administrasjonen) som den eneste legale regjering i Sør-Vietnam og gi dem vår støtte". Nixon lovte altså brudd på fredsavtalen alt før den var undertegnet. I dag sitter Ford på Nixons plass. Han følger fullt ut Nixons politikk i Indokina.

I løpet av 1973 og 1974 ble det offisielt gitt 8 000 millioner dollar i "hjelp" til Indokina. Det

meste ble gitt til Saigon-juntaen. Til Saigon ble det i budsjettåret 1974 bevilget 3 321 millioner dollar og er i budsjettåret 1975 høynet til 3 743 mill. dollar. Men de reelle tallene er langt høyere, fordi USA skjuler bevilgninger under andre budsjettposter. Det er blitt sendt våpen, raketter og bomber fra Thailand til Sør-Vietnam som "omdisponert reservelager".

Ford har også økt den militære innblanding betraktelig.

Når Saigons flyvåpen foretar bombeangrep på frigjorte områder, tar amerikanske spesialfly regelmessig del i toktene.

Amerikanske spionfly er også sendt både over Nord- og Sør-Vietnam.

I januar kom general David Jones, stabssjefen i det amerikanske flyvåpen på besøk til Saigon. Vi kan vente oss en tilspissing også av den militære kampen i Sør-Vietnam i tida framover.

Anbefales

Truong Chinh

FOLKE- KRIGENS VEI

Vietnam vil vinne



I 1947 fikk Truong Chinh som var medlem av politbyrået i Vietnams arbeiderparti i oppdrag å skrive ei bok om hvordan det vietnamesiske folket skulle slå de franske kolonialistene som hadde invadert landet. Resultatet ble "Folkekrigens vei" som nå foreligger i norsk utgave på Oktober forlag.

Spørsmålet Truong Chinh stilte var: hvordan skal det lille utviklingslandet Vietnam beseire en militært sterkere fiende? Frankrike hadde liksom USA 20 år seinere over 500 000 soldater i landet.

Utgangspunktet til Truong Chinh var politisk. Det vietnamesiske folk førte en rettferdig motstandskamp. Målet var nasjonal selvbestemmelse. De franske kolonialistene førte en urettferdig krig. Deres mål var å utbytte Vietnam og gjøre landet til en fransk koloni.

Deretter stiller Truong Chinh spørsmålet, hvem er våre fiender, hvem er våre venner? Våre fiender er først og fremst den franske kolonialismen, men ikke det franske folket. Videre den internasjonale reaksjonen og de vietnamesiske quis-

lingene som gikk i Frankrikes tjeneste. Våre venner er først og fremst det vietnamesiske folket, men også det franske folket, folket i de franske koloniene, de sosialistiske landene og folket i de kapitalistiske landene.

Frankrike var militært og økonomisk overlegent Vietnam. Motstandsbevegelsen hadde to veier å velge mellom. Skal vi stole på egne krefter og gå til væpna motstand, eller skal vi stole på at am

på at andre land vil hjelpe oss? Truong Chinh's svar er enkelt og riktig: Vi stoler på egne krefter og vi velger den væpna motstandsveien. Bare da kan det vietnamesiske folket nå sitt mål.

Men hvordan skal et folk som for å si det enkelt er på pil-og-bue stadiet beseire en kolonimakt med avansert krigsutstyr? For å vinne må hele folket delta i kampen og bære ansvaret, være modige og gjøre store ofre. Derfor må hele folket mobiliseres" konkluderer Truong Chinh. Hele folket må mobiliseres først og fremst til væpna forsvar. Våpen kan vi skaffe oss ved å utvikle vår egen våpenproduksjon og ved å overta fiendens våpen. Den militære kampen er forutsetningen for seieren.

Men frigjøringskamp er ikke bare militær kamp. Viktig er også den politiske kampen, den økonomiske kampen og den kulturelle kampen. Kort sagt, folkekrig. Hele folket enes i kampen mot den felles fiende, de franske kolonialistene.

Ved Dien Bien Phu tilintetgjorde Viet Minh fienden. Dette var helt i tråd med Truong Chinh's analyse 7 år tidligere. Vietnam vil vinne sa han, hvis vi holder oss til folkekrigens vei.

Truong Chinh's bok er den viktigste boka som er kommet på norsk om Vietnam. Den bør leses av alle anti-imperialister, av alle venner av det vietnamesiske folket og av alle som vil sette seg inn i folkekrigens prinsipper.

Truong Chinh:
"Folkekrigens vei.
Vietnam vil vinne"
Oktober forlag 1974
Kr 24, 50



NRK venstrevridd?

I det siste er det snakket en del om NRKs mange "venstrevridde" medarbeidere som benytter sin posisjon til å propagandere venstresidas synspunkter og standpunkter. Fra Stortinget har man også hørt trusler om avskjedigelse av disse medarbeiderne hvis de "framholder

å utnytte sine posisjoner innen en statlig monopolbedrift til marxistisk propaganda og undergravingsarbeide".

En hel repotasje i TV ble viet Nord-Vietnam to år etter fredsavtalen. Programmet var depri-

merende. Produksjonen i industrien gikk tregt, kornavlingene var slått feil, bøndene var uvillig til å arbeide for kollektivene, økonomien var så som så og gjenoppbygginga av landet gikk tregt.

Programmet prøvde ikke på noen måte å vise at Nord-Vietnam har mestret store oppgaver på disse to åra. De har bl a gjenoppbygd helsestellet og undervisningsstellet som vi husker ble hardt rammet under julebombingene i 1972.

I nyhetssendingene blir vi servert rapporter, utsagn og telegrammer fra militære kilder i Saigon, militære kilder i Phnom Penh, sikre kilder i Washington. De sprer "informasjon" om at Nord-Vietnam, FNL og kommuniststyrker massakrerte og brøt Parisavtalen. Hva sa så Nord-Vietnam og PRR til dette? Nei se det sier ikke NRK noe om.

NRK bruker ikke bare ensidige kilder, de unngår også konsekvent å bruke partenes riktige navn. Kambodsjas frigjøringshær blir konsekvent kalt Røde Khmer til tross for at denne gruppen i 1970 forente seg med andre motstandsgrupper i FUNK og GRUNK. FNL-styrkene blir kalt "VietCong styrker" eller "kommunistiske FNL-styrker". NRK burde holde seg for god til å mistenkliggjøre politiske grupper med løgner, skjellsord og falske navn.

For virkelig å forstå hvor skjev NRKs nyhetsdekning er, kan vi gjøre et lite tankeeksperiment. Finmark klarte i 1944 å frigjøre seg fra Tysklands herredømme. La oss tenke oss at de hadde utropt en egen, fri norsk republikk. Frivillige enkeltpersoner fra nord hjalp landsmenn i sør i deres væpnede kamp mot de tyske okkupantene. Sveriges Radio sender så ut følgende melding til lytterne i Sverige: "Fra Norges statsminister Quisling får Sveriges Radio opplyst at hæren har hatt harde kamper mot nord-norske invasjonstropper og kommunistiske opprørstropper de siste 14 dagene". Og "Tysklands nasjonale ledelse ser med uro på denne utvikling, men erklærer at de ikke vil unndra seg sitt ansvar for det demokratiske Quisling-regimet".

Ville noen vågd å stå opp i Stortinget med slike ideer. Er det noe bedre når Langslet og hans like lar NRK sprøyte gal og aldeles reaksjonær propaganda ut over det norske folk om hva som skjer i Vietnam?

Invasjon fra nord?

Som påskudd for militær intervensjon har USA skapt og lenge brukt myten om infiltrasjon fra Nord-Vietnam. Geneveavtalen av 1954 slo fast at Vietnam er ett land og at gjenforening skal skje ved fredlige midler. Ifølge avtalen skulle frie demokratiske valg gjennomføres før 1956. I Pentagon-rapporten kan vi lese at USA og president Diem saboterte valgene. Motstandsbevegelsen skulle danne geriljaenheter, men agiterte for de lovte valgene og normalisering av forholdet til nord. Men valget ble sabotert og Diem satte igang massedrapsaksjoner av motstandsfolk. Dette framtvang væpnet motstand og FNL ble dannet i 1960.

Pentagon-rapporten slår fast at det som kalles "infiltrasjon fra nord" er folk født i sør som dro til nord som følge av Geneveavtalens krav, men vendte hjem da valgene ble sabotert. Seinere måtte de igjen dra nordover p.g.a. Diems massakrer, men vendte så tilbake igjen for å delta i motstandskampen.

Pentagon har altså selv avlivet myten om invasjon fra nord. Men bare for en stund. Den dukker igjen opp og lever som aldri før. NRK gjør alt for å spre den, og Unge Høyre-offensiven som nå er i gang bruker den flittig.

Nord-Vietnam er i Parisavtalen ikke nevnt som egen stat, men er sammen med Sør-Vietnam

betegnet som en helhet. Parisavtalen poengterer igjen prinsippet fra Geneveavtalen om at "demarkasjonslinja mellom de to sonene ved den 17. breddegrad bare (er) midlertidig og verken en politisk eller territorial grense."

Det finnes ikke vietnamesiske tropper eller enheter fra nord i Sør-Vietnam, selv om Parisavtalen ikke setter noe forbud mot det. Men det er sannsynligvis utallige frivillige fra nord som støtter sine brødre i sør i kampen mot Thieu og USA-imperialismen.

Vietnamesere kan aldri invadere sitt eget land, og en påstand om "invasjon fra nord" er derfor blank løgn.

5 års frigjøring



Den 23. mars er det 5 år siden FUNK, Den Nasjonale Enhetsfronten i Kambodsja, ble dannet. GRUNC, som er Kambodsjas Nasjonale Kongelige Enhetsregjering, ble dannet like etter, 30. april 1970, med prins Norodom Sihanouk som statsoverhode. Sihanouk var det offisielle statsoverhodet i Kambodsja fram til 18. mars 1970 da han ble styrtet ved et kupp ledet av hans regjeringssjef Lon Nol og CIA.

FUNK forener en rekke organisasjoner av alle kategorier om det mål å frigjøre Kambodsja fra det USA-styrte Lon Nol-regimet i Phnom Penh og bygge et uavhengig, nøytralt og demokratisk land. Til tross for at frigjøringsstyrkene har måttet tåle harde angrep og utstrakt amerikansk bombing, har FUNK bare styrket sin stilling og frigjort stadig større deler av landet og befolkningen.





5år med frihet

Kvinnene i det frie Kambodsja deltar både i produksjon og forsvar. Det er i dag kvinner som har hovedansvaret for jordbruket og landsbyenes sikkerhet. Kvinnene har nok fremdeles kamper å føre mot de tradisjonelle diskriminerende holdningene. Tusenårige fordommer er ikke så lette å velte. Men gjennom FUNKs program er de i alle fall på papiret garantert likestilling. Gjennom sine organisasjoner vil nok kvinnene kjempe gjennom de rettigheter de har krav på.

Alle som trenger det får medisinsk hjelp i de frigjorte områdene. Alt helsepersonell får sin utdanning i det frie Kambodsja. Det finnes en høgskole til og med for legeutdanning.

Kulturen brukes i kampens tjeneste. Her opptreer en gruppe barn for de væpnede styrkene.

Det er tidkrevende og vanskelig å få fraktet mat og forsyninger til fronten.





Lagn og dikt

Det er fremdeles grupper i Norge som driver aktivt støttearbeid til fordel for USA og regimet i Saigon. Slikt arbeid driver bl.a. en organisasjon som kaller seg "Norsk-Vietnamesisk Forbund", deler av Unge Høire og ALP.

Mange norske aviser har i den siste tida hatt artikler og analyser om situasjonen i Vietnam som gir et vrengebilde av Vietnamkrigens historie. Det er snart fire år siden den hemmelige Pentagonrapporten ble offentliggjort. Rapporten klargjør, for alle som ønsker å vite det, at ansvaret for den blodige krigen ligger i USA og Saigon.

De reaksjonære i Norge liker sjelden å diskutere Vietnam i historisk lys, men de rir enkelte historiske "kjepphester". Vi skal her ta for oss disse og tilbakevise dem, vesentlig med bakgrunn i Pentagonrapporten.

Et reaksjonært hovedargument
er at Vietnamkrigen er en kamp mellom kommunismen og friheten. Det er egentlig Moskva eller Peking som står bak krigen. USA/Saigon kjemper mot verdenskommunismens ekspansjon. De som støtter FNL i Norge er kommunistiske undergravere.

Vårt svar

Vietnamkrigen i dag er forlengelsen av den franske kolonikrigen. Den vietnamesiske frigjøringsbevegelsen har hele tida tatt imot støtte fra de stater som har tilbudt dette. I kampen mot japanerne (1941-45) samarbeidet Ho Chi Minh med USA. Da franskmennene kom tilbake for å fortsette kolonistytet i 1945, skrev Ho minst åtte brev til president Truman der han ba om amerikansk hjelp mot franskmennene. USA valgte imidlertid å støtte den franske krigen økonomisk, og etter franskmennenes tap, overtok de selv krigen mot vietnameserne. USA fryktet tap av egen innflytelse i hele Sørøst-Asia dersom Vietnam ble en uavhengig nøytral stat.

Det er ingen hemmelighet at kommunistene har vært den viktigste drivkraften i frigjøringsbevegelsen helt siden 1930-årene. Kampen mot franskmenn, japanere og amerikanere er likevel først og fremst et uttrykk for viljen til nasjonal selvstendighet og uavhengighet. Vi FNL-tilhengere i Norge mener at et hvert folk må bestemme i sitt eget land, og vi er imot kolonialisme enten den er direkte, som under det franske styret, eller indirekte som USA gjennom Saigon-regimet.

De reaksjonære

fremstiller historien som om det alltid har vært to vietnamesiske stater, og at den fredelige staten Sør-Vietnam har blitt angrepet av det aggressive Nord-Vietnam.

Vårt svar

Etter franskmennenes tap ble Vietnam delt midlertidig i to år ved Geneveavtalen av 1954. Innen 1956 skulle det holdes internasjonalt kontrollerte valg som skulle samle landet. USA innsatte sin egen mann i Saigon, Diem, og saboterte Geneveavtalen. Likevel snakket Diem alltid også om å samle Vietnam under sitt styre. De tre røde stripene i det gule Saigon-flagget står for de tre hoveddistriktene i Vietnam: Tonkin-Annam-Cochin

De reaksjonære svarer

Det var Vietminh som underminerte Geneveavtalen. De nektet demokratiske valg under internasjonal kontroll. Diem fryktet ikke et valgoppgjør med Ho Chi Minh.

Vårt svar

Pentagonrapporten sier det motsatte. Den viser at USA satte igang sabotasje og psykologisk krigføring mot Geneveavtalens bestemmelser allerede før den var underskrevet. Det er riktig at USA ikke underskrev avtalen, men de lovet muntlig å overholde

den Helt fra 1954 var det klart at USA ønsket å hindre valgene som skulle samle landet I Pentagonrapporten står det om hvordan utenriksminister Dulles fryktet en klar valgseier til Ho Chi Minh, og hvordan han instruerte ambassaden i Saigon til ikke å ta noe positivt skritt overfor den internasjonale kontrollkommisjonen for å få valget gjennomført Diem selv nektet å diskutere forberedelsene til valget med Vietminh.

De reaksjonære sier

Frigjøringsorganisasjonen FNL/PRR er bare dekkorganisasjoner for Hanoi. De står ikke på eget grunnlag. Hvorfor har f eks ikke PRR regjeringen et fast tilholdssted?

Vårt svar

Pentagonrapporten viser at FNL begynte som en oppstand i sør mot Diems brutale undertrykkelse, særlig av bøndene. CIA-rapportene viser at det i årene 1955-63 kom noen hundre tidligere Vietminh medlemmer nordfra og sluttet seg til oppstanden i sør. Dette var hovedsakelig folk sørfra som hadde fulgt med Vietminh nord for demarkasjonslinja i 1954. Dessuten: Siden Vietnam er anerkjent som ett land av alle grupper i Vietnam, er og var det bare naturlig at folket og regjeringen i nord støtter FNL/PRR i kampen mot det som de ser som kolonialismens rester i Saigon.

PRR har hatt hovedkvarter i byen Loc Ninh. Byen har i det siste blitt heftig bombet av Saigons flystyrker. Dette har det stått om i de fleste avisene.

Enkelte reaksjonære sier:

Saigon-styret har aldri forsøkt å samle Vietnam med makt. Det har aldri vært Saigonsoldater på nord-vietnamesisk jord. Det er Nord-Vietnam som er den aggressive parten.

Vårt svar

Dette er galt. Pentagonrapporten viser: Som påskudd for å starte bombingene av Nord-Vietnam lot USA Saigon-tropper gjøre hemmelige angrep på Nord-Vietnam - særlig i 1964. Det ble utarbeidet en hemmelig plan, kalt A-34. A-34 var: (Sitat fra Pentagonrapporten New York Times utga s. 238) "---- kidnapping av nord-vietnamesiske borgere for å skaffe opplysninger, slipp av fallskjermssoldater som drev sabotasje og psykologisk krigføring, kommandoangrep fra sjøen for å sprengne jernbane og veibruer og bombardement av Nord-Vietnams kystbefestninger med kanonbåter". Utenriksminister McNamara ledet A-34. Det at Nord-Vietnam slo tilbake angrepene fra A-34 programmet ble fremstilt av USA som aggressjon fra Nord-Vietnam. Dette var også bakgrunnen for at Kongressen i USA gikk med på at bombingene av

Nord-Vietnam kunne starte. USA-regjeringen under Johnson fabrikerte altså selv myten om angrepet nordfra fordi de trengte å gå inn i Vietnam med hundretusener av egne soldater i et forsøk på å slå ned oppstanden mot Saigon-regimet. Dette ble gjort til tross for at CIA-rapporter sa at oppstanden hadde sine røtter i Sør-Vietnam, og ikke i nord.

Enkelte reaksjonære sier

President Thieu og andre ledende vietnamesere i Saigon er ikke kolonialismens forlengede arm. De kjempet også i Vietminh mot franskmennene. De støttes og støtter seg til USA fordi de er anti-kommunister.

Vårt svar

Dette er helt uriktig. Alle som vil kan slå opp i et større norsk leksikon og lese selv (f.eks Aschehoug) Her kan de lese at f.eks Thieu var med i Vietminh til 1946. Da gikk han over til franskmennene og ble utdannet jagerflyger i de vietnamesiske styrkene (Han kjempet altså til 1954 på franskmennenes side)

Fort. neste side

Vietnam.
om

Lagn og dikt om Vietnam

Ky er en tidligere USA-lakei. Han ble også utdannet til flyger av franskmennene og ble brukt i franskmennenes kolonikrig i Algerie. Han har uttalt at han har Hitler til forbilde. Diem, USAs mann etter Geneveavtalen. Han var fullstendig passiv i kampen mot franskmenn og japanere (selv om han heller ikke støttet dem). I Pentagonrapporten kan en lese hvordan Kennedy-regjeringen var delaktig i å få ham myrdet i 1963. Grunnen var at han hadde blitt for reaksjonær. USA håpet at nye generaler ville fungere "mer demokratisk". Thieu fungerer i dag like dårlig for USA som Diem gjorde. Snart kommer kanskje hans tur?

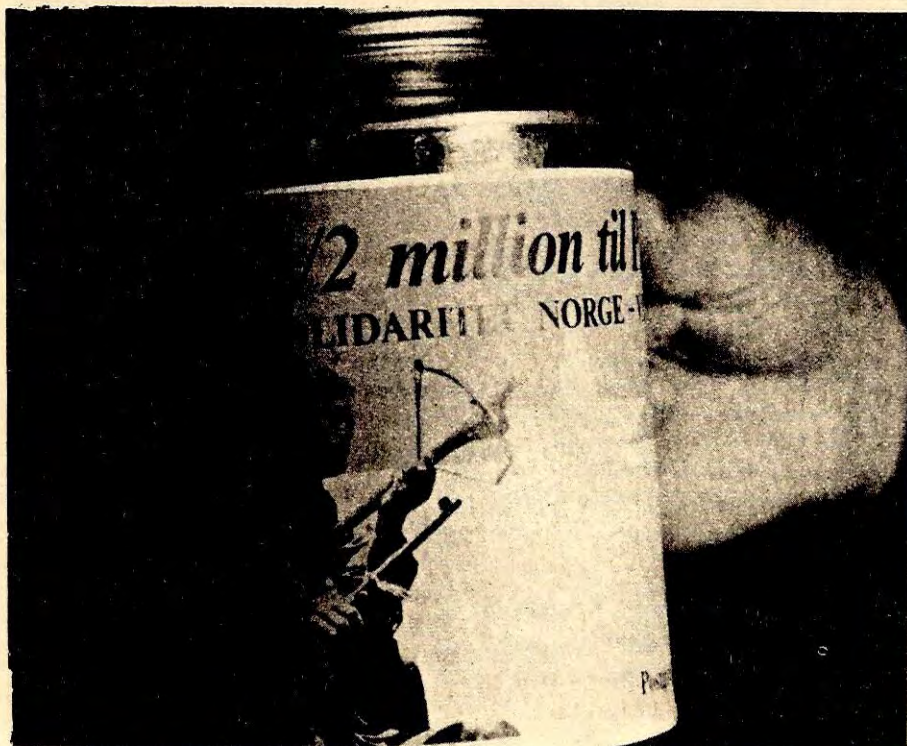
De reaksjonære sier

PRR/Nord-Vietnam brøt Parisavtalen av 1973 først. Det er de og FNL-tilhengerene i Norge som må bære ansvaret for de tusner av menneskeliv som har gått tapt siden da.

Vårt svar

Praktisk talt alle utenrikskorrespondenter og eksperter verden over sier det motsatte. En kan for eksempel slå opp i Aftenpostens oppslagsbok, Hvem Hva Hvor 1974 og se hva som står om Vietnam der. Her blir det oppsummert på side 125 "I løpet av sommeren 1973 hoppet Canada av som medlem av (den internasjonale kontroll)kommisjonen. Og en meget stor del av skylden for denne utviklingen må legges på Thieu-regimet som ikke lot noen anledning gå fra seg til å sabotere avtalen. Thieu satte seg imot å frigi de politiske fangene i Sør-Vietnam og han skjerpet terroren mot all opposisjon i de områder som ble kontrollert av Saigon."

Thieu handler stort sett slik Diem gjorde etter Geneveavtalen av 1954 (med USAs støtte). Han saboterer en politisk løsning med frie valg fordi han vet han ville komme til å tape. Derfor undertrykte og kriget USA-lakeien Diem, og derfor undertrykker og kriget USA-lakeien Thieu.



EN SKOLE TIL VIETNAM

Solidaritetskomiteen for Vietnam fikk i høst forespørsel om å delta i innsamlingsaksjonen "En skole til Vietnam". På landsmøtet høsten 1974 besluttet Solkom seg til ikke å delta.

Aksjonen er en del av en internasjonal innsamlingsaksjon lansert og drevet av VDU (Verdensfederasjonen av demokratisk ungdom) som bl. a står bak Berlin-festivalene og er meget Moskva-vennlig. Aksjonen fikk i første omgang liten tilslutning. Den har nå opprettet eget postgironummer og kaller seg nasjonal. Tilknytningen er likevel den samme som tidligere.

Hovedgrunnen til at Solkom ikke kunne tilslutte seg var nettopp at aksjonen kunne virke splittende p. g. a. dens internasjonale tilknytning. Aksjonen "En skole til Vietnam" har hevdet at Solkom med dette stan (punktet er sektterisk og splitter Vietnamarbeidet i Norge. Hvem splitter? Det fins to Vietnam-innsamlinger fra før i Norge: "Solidaritet Norge - Vietnam" og "Vietnam 70". Den siste er en humanitær innsamling.

Hvis KU og NKP som først lanserte "En skole til Vietnam" som da ble kalt Van Troi-aksjonen, virkelig skulle intensivere og styrke solidaritetsarbeidet i Norge, hvorfor da ikke gjøre det gjennom disse aksjonene istedet for å danne en ny?



Den 24. januar demonstrerte ni amerikanere foran den amerikanske ambassaden i Saigon i 6½ time. De hadde transparanger skrevet både på vietnamesisk og engelsk med krav om at USA må stoppe krigshjelpen og at de politiske fangene må frigis. Samtidig spredte de ca. 1000 løpesedler til vietnamesisk forbipasserende.

Meningen med demonstrasjonen var å vise folket som lever under Thieus diktatur at de ikke står alene i kampen. Også amerikanere kjemper aktivt for å stoppe USA's hjelp til Thieu og for folkets krav om demokrati og fred.

At demonstrasjonen ble gjennomført rett utenfor hovedkvarteret til den delen av de amerikanske myndighetene som mest direkte iverksetter USA's råttne politikk i Sør-Vietnam gjorde ikke situasjonen lettere for Thieu-politiet. En mengde pressefolk fra flere deler av verden var samlet rundt demonstrantene så politiet turde ikke gripe inn direkte. Men etter en tid ble de tilstøtende gatene avstengt og folk hindret i å passere.

Da demonstrantene så dro tilbake til sitt hotell, mot løfter om å få fortsette neste dag, ble de øyeblikkelig omringet av væpnet politiet og depotert til Bangkok, Thailand.

Demonstrasjon i Saigon!

7 av de 9 demonstrantene



Sato inn bakveien

Japans forhenværende statsminister Sato fikk fredsprisen denne gang. Både under Korea- og Vietnamkrigen fungerte Japan som forsyningsbase for USA. 90% av den napalmen USA har sluppet over Vietnam kommer fra Japan. Mens Sato satt som nasjonens leder, sendte han skip etter skip med våpen, bensin og ammunisjon til sine amerikanske forbindelser i Vietnam. Sato står altså ikke for fred, men krig, og mottar likevel fredsprisen. Verken Solidaritetskomiteen for Vietnam eller Vietnambevegelsen kunne godta dette



og arrangerte derfor sammen en lovlig punktdemonstrasjon utenfor Universitetets Aula i Oslo, der prisen skulle deles ut. Noen ungdommer demonstrerte ved å sette seg på den røde løperen som førte opp til Aulaen og ble straks arrestert. Demonstrantene reagerte spontant på en slik aksjon fra politiets side og forsøkte å hindre politibilen å kjøre avsted med de anholdte. I alt ble 26 demonstranter arrestert.

Da Vietnam-bevegelsens for-
kvinne, Tove Pihl, skulle holde ap-
pel ble hun fratatt megafonen av
politiet. Arrangørene sendte en fel-
les protest mot politiets mot poli-
tiets oppførsel.

Sato & co. måtte snike seg inn
bakvegen. La oss sørge for at krigs-
hissere i framtida ikke mottar
prisen i det hele tatt.

Vellykket fakkeltog 27.2



Den 27. januar var det to år siden Paris-avtalen ble undertegnet. Mens PRR hele tiden har forsvart fredsavtalen, har USA og Thieu fra den stund de undertegnet konsekvent brutt den. Solidaritetskomiteen for Vietnam arrangerte på denne dagen fakkeltog i Oslo. De sentrale parolene var:

Full støtte til frigjøringskampen i Indo-Kina.
Nei til terrorbombing.

USA ut av Indo-Kina - USA og Thieu må overholde Paris-avtalen.
Regjeringa må anerkjenne PRR og bryte med Saigon.
Regjeringa må anerkjenne GRUNK.

Demonstrasjonen fikk meget bra oppslutning; blandt organisasjonene som sluttet opp var Folkereisninga mot krig, Universitetet SV, Oslo SV, Oslo SVU, AKP(m-l), Rød Ungdom, NKS, Rød Front i DNS, ansatte og

Sentralutvalget i NGS, NSU, og en rekke fagforeninger og bedrifts-
klubber.

Vel 1 500 personer deltok i toget, den største Indo-Kina-demonstrasjonen siden julebombingene i 1972.

Etter demonstrasjonen var det holdt møte på universitetsplassen med appell av Van Hoi fra PRRs informasjonskontor i Oslo, og av Eystein Gjelsvik fra Solidaritetskomiteen.

NORGE STØTTER SAIGON ØKONOMISK

Norge gir hvert år noen millioner kr. til Vietnam i utviklingshjelp. Denne hjelpen fordeles likt mellom Nord-Vietnam, PRR og Saigon-administrasjonen.

Ved henvendelse til byråsjef Nyheim i utenriksdepartementet får For Vietnam oppgitt disse tallene for økonomisk støtte til Vietnam.

I 1973, rett etter at Paris-avtalen ble undertegnet, bevilget Norge 15 millioner kr. i humanitær hjelp til hele Vietnam. 6 mill. ble gitt til Nord-Vietnam gjennom Røde Kors der. 6 mill. kr ble tilsammen gitt til PRR og Saigon-administrasjonen. Disse pengene ble gitt gjennom Indochina Operational Group som er en Røde Kors organisasjon. Gjennom Redd barna ble det gitt 0,75 mill. kr. til en mor og barn klinikk i Saigon-områdene. Det ble også bevilget 0,6 mill. til Saigon gjennom Misjonsalliansen. Bach Mai-sykehuset i Hanoi fikk også 0,6 mill. De resterende kronene ble gitt til PRR.

Samme år ble det gitt 40 mill. kr i utviklingshjelp til gjenoppbygginga av Vietnam. 10 mill. kr ble fordelt av FN organisasjonen UNICEF. De resterende 30 mill. ble delt likt mellom Nord-Vietnam, PRR og Saigon-administrasjonen.

I 1974 ble det gitt 30 mill. kr i multilateral bistand til Vietnam. 20 mill. ble overgitt til UNICEF som skulle fordele pengene. 10 mill. kr gikk gjennom FN organisasjonen Høykomisariatet for flyktninger.

I 1975 er det bevilget 60 mill. til Vietnam. Nord-Vietnam, PRR og Saigon-administrasjonen skal få 20 mill. hver. Disse pengene er enda ikke utbetalt.

IKKE Penger TIL SAIGON

Thieu fikk i 1974 ca 4 000 mill. dollar av USA. USA betaler offisielt 86 % av Thieus statsbudsjett. Den nøytralistiske 3. krafta har nylig offentliggjort en anklage hvor de fordømmer at mange av disse pengene går rett i lomma på Thieu og hans familie. De andre pengene går til å vedlikeholde og itvide en aggressiv krigsmakt, til å holde folk i konsentrasjonsleire, til en enorm politistyrke osv. Kort sagt, pengene blir brukt til å holde folket i ufrihet og nød. Dette regimet er ikke verd ett øre av norske skattebetaleres penger. Vi krever derfor at Saigon-administrasjonen ikke får bevilgninger fra Norge, at pengene i stedet går til Nord-Vietnam og PRR.

Det har vært DNA-regjeringer som har bevilget disse pengene til Saigon. Dette er stikk i strid med DNAs landsmøtevedtak fra 1967 der



de fullt ut støtter FNL og ikke Saigon-administrasjonen.

La oss se på hva DNAs søsterparti i Sverige har har bevilget til Vietnam. Den svenske regjeringa har for det første ikke gitt noe til Thieu og det

er bra. Derimot bevilget de i august 1974 770 mill. kr. til et utviklingsprosjekt i Nord-Vietnam. Det dreier seg om en papirmassefabrikk og utvikling av skogbruket. I 1975 bevilget de 30 mill. til PRR. Neste år har de kalkulert å gi 50 mill. til PRR.

Vi er ikke av de som er mest imponert over Sveriges Indokina-politikk. Bl.a har de enda ikke anerkjent PRR og GRUNC og heller ikke brutt fullstendig med Saigon-administrasjonen. Men sammenliknet med hva DNA har gjort her i Norge er det jo imponerende. Hva om DNA rådførte seg med sitt svenske søsterparti i denne saken?

HVEM HAR INTERESSE AV FRED OG HVEM HAR IKKE?

De som i dag ensidig angriper USA og Syd-Vietnam for brudd på Paris-avtalen, forvrenger de faktiske forhold, uttalte NKSF's avgående formann Hans Kristian Lehmann i sin åpningstale på forbundets landsmøte i Kristiansand 1. februar. Etter Nord-Vietnams massive brudd av våpenhvile-avtalen, burde parolen vært «Nord-Vietnam ut av Syd-Vietnam» heller enn «USA ut av Indokina».

NKSF-formannen minnet om konkrete fakta: USA's hjelp til Syd-Vietnam er stadig blitt redusert, mens på den annen side er hjelpen til Nord-Vietnam både fra Sovjet og China blitt opptrap- pet. Nordvietnameserne har bygget en ny vei fra Nord- Vietnam gjennom de FNL- kontrollerte områdene i Syd- Vietnam. Veien stopper ikke langt fra hovedstaden Sai- gon. Denne veien har radi- kalt kortet ned på reisetiden

mellom nord og sør. Dette har gjort det mulig for Nord-Vietnam å øke sin troppestyrke fra 130 000 mann for 2 år siden til 160 000 mann i dag. Dette er klart i strid med våpen- hvileavtalen. Parolen i fak- keltoget burde derfor ikke vært USA ut av Indokina, men Nord-Vietnam ut av Syd-Vietnam.

Lehmann fortsatte: «Det står for meg som om nord- vietnameserne ikke er inter- essert i en fred i sør. Tvert-

imot er de interessert i en kommunistisk maktoverta- gelse. Dette er klart i strid med det vietnamesiske folks interesser. Det de ønsker er fred, ikke fortsatt strid. Når noen på denne måten forsø- ke å forvrengte situasjonen, er det vår plikt å si klart ifra. Og dette må vi kunne gjøre uavhengig av hva vårt standpunkt var til den ame- rikanske innblanding i Viet- nam-krigen. Det er situasjo- nen i dag som er av inter- esse.»

Hvem ønsker fred? Er det Thieu som aldri har respektert fredsavtalen? Er det USA som har sendt bålass på båt- lass med våpen til Thieu? Eller er det PRR som har objektive interesser av å holde avtalen?

ANERKJENN PRR OG GRUNC!

Landslaget for norske lærerstud- enter har på sitt 28. landsmøte vedtatt en resolusjon hvor det heter

"anerkjennelse av PRR og GRUNC er støtte til de undertrykte folkene i Vietnam og Kambodsja - mot imper- ialisme og fascisme.

En anerkjennelse av PRR og GRUNC er i tråd med folks ønske om fred og rettferdighet i Sørøst-Asia.

Det er å følge opp det norske folks beste tradisjoner".

Oslo-gutt skipper på forsyningsskip

Gjennom ildlinje til beleiret by

The Guardian/Dagbladet

PHNOM PENH

Den 30 år gamle Asmund Mandt fra Oslo, var skipper på en slepebåt i den første konvoien av forsyningsskip som nådde Phnom Penh like før helga.

Det var en dramatisk og farlig ferd opp Mekongelva som i snart en måned har vært blokkert av opprørsoldater fra Røde Kmer- geriljaen. Tre slepebåter med to lektre trosset deres ildsprutende blokkade og kom til den kam- bodjanske hovedstaden med last av olje og ammunisjon. Tre uroede kapteiner førte båtene gjennom det farefulle farvannet — en senet australlier, en skjeggete svenske og en sprotten nordmann — Asmund Mandt.

Av The Guardians reporter, Martin Wollacott, i Phnom Penh beskrives de tre skipperne som eventyrere og lykkejegere, som ikke vet hva frykt er. De er som hentet ut av en røverro- man, der de over et kaldt glass øl gjenforteller den farefulle ferden, som utrolig nok ikke ko- stet menneskeliv.

— Det var helt vanvittig, for- teller nordmannen, — mannska- pet var i panikk og ropte til meg i det ene øyeblikket at vi måtte snu, og i det neste at vi måtte gi full fart forover. Alle skrek at det krydde av vietcon- g'er overalt. Vi hadde en vietna- mesisk sjefsingeniør om bord, han skjønte ingenting av den konstante skytingen. «For var

det stopp etter fem-ti minutters skyting, så var du trygg et par timer» — sa han — «men nå dundrer maskingeværene i time- vis.» Vi overveide sterkt å gå tilbake til Sør-Vietnam, men så ble det bestemt — som australlie- ren formulerte det — at å gå igjennom det helvete en gang til, var like ille som å fortsette. Så vi fortsatte, forteller Mandt rolig.

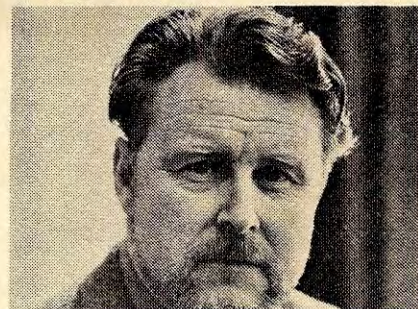
BARE EN JOBB

Skipperne drikker frokost — en iskald øl. Australlieren sier han vil være tilbake om en uke — med neste konvoi. Det er en jobb. Du tar en jobb, og du gjør jobben. Så enkelt er det. Det eneste som kan hindre meg i å gå opp Mekong-elva, er om de småbåtene begynner med mi- ner. Jess, jeg kunne ha senket hele konvoien — bare spredd mi- ner over det hele.

De tre sitter i Phnom Penh, drikker øl og snakker om miner. Kanskje tenker en av dem på et nyfødt barn. Alle er de langt borte fra gamle gutter i Nørrekeping, Fremantle og Sø- kedalen. Men de har nå gjort gutteidealene til skamme, noen av dem.

Ingen kommentar

For Vietnam har hatt en samtale med Karl Emil Haglund som er uten- riksredaktør i Dagbladet. Han ville ikke kommentere Kambodsja-artik- kelen. Han mener det er en intern Dagblad-sak.



Karl Emil Haglund

Haglund sier til For Vietnam at det ikke er Dagbladets oppgave å være "en politisk pamflett", men bladet skal gi informasjon til leserne. Han sier det er ikke Dagbladets sak å ta stilling for den ene eller den annen. Derfor trykker Dagbladet både artikler som forteller at USA og Saigon bryter Paris-avtalen og artikler som forteller at PRR bryter avtalen.

Haglund sier han mener Lon Nol- regimet i Kambodsja ikke represen- terer folket i Kambodsja og at i hovedsak er det Thieu som bryter Paris-avtalen.

DNA TAR IMOT SAIGON-AMBASSADØREN

Diplomatiske notater



ved Ingegerd Galtung

Republikken Vietnam (Syd-Vietnam)s nye ambassadør, Nguyen-phuong-Thiep, med hovedkvarter i

Bonn, hadde all grunn til å være tilfreds med antallet gjester som hadde innfunnet seg til den mottagelse han gav på Hotel Bristol den 4. november for å feire landets nasjonaldag den 1. november. Tidligere år har det nemlig i blant vært litt glissent mellom rekkene.

Dette var ambassadør Nguyen-phuong-Thieps annet besøk i Norge.

Ambassadør Nguyen-phuong-Thiep hadde et meget tettpakket program mens han var her. Det gikk fra det ene møte til det andre med fremtredende politikere, som Stortingets president, Guttorm Hansen, visepresidenten Svenn Stray, Kåre Willoch, Kåre Kristiansen, Tor Ofteidal og statssekretær Arne Arnesen.

Utklippet er henta fra Morgenbladet 18. 11. 74. Vi ser at i stedet for å anerkjenne PRR som er folkets egen regjering i Sør-Vietnam, går DNA bort å lar Saigon-administrasjonen få opprette ambassade i Norge. Blandt gjestene i "mottagelsen" merker vi oss Guttorm Hansen og statssekretær Arne Arnesen i utenriksdepartementet. Arnesen sier i intervjuet vi har med ham at regjeringas linje er å ikke endre de diplomatiske forbindelsene til PRR og Saigon-administrasjonen. Alikevel høyner de Saigons status!

Det er ikke så vanskelig å tenke seg hvem som tjener på dette. Det var sikkert en stor dag for Thieu som det var for Morgenbladet.

Den norske opinionen må svare på denne provokasjonen. Det gjør vi best ved å intensivere arbeidet for at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC.

»DAGBLADET» MED GUF5 FRA 30-ÅRA

Den 27. januar hadde "Dagbladet" et stort og grundig førstesides oppslag med tittelen: "Gjennom ildlinje til beleiret by". Her hylles en "spretten" norsk, en "skjeggete" svensk og en "senete" australsk kaptein for den tapre dåd å bryte ildsperringene opp gjennom Mekongelva i Kambodsja, for å bringe våpenleveranser til Lon Nol i Phnom Penh.

Nøyaktig samme dato, 27. januar 1973, ble fredsavtalen for Vietnam undertegnet. I avtalen var det også et kapittel vedrørende Kambodsja og Laos, der partene i Paris-konferansen forpliktet seg til å respektere landenes nøytralitet og å respektere at de interne anliggender skulle avgjøres av folket i hvert av disse land ene, uten utenlandsk innblanding. Å føre militære leveranser opp Mekongelva er et klart brudd på fredsavtalen.

At "Dagbladet" ved flere anledninger har unnlatt å komme med viktige opplysninger om Indo-Kina, og at bladet med få unntak henter opplysninger fra amerikanske og saigonske kilder, vet vi. Men at avisen skulle gå til det skritt å åpenlyst støtte USAs brudd på fredsavtalen, kom allikevel som litt av et sjokk.

Men artikkelen er ikke bare reaksjonær i det at den støtter USA-imperialismens nykolonialistiske interessekrig i Indo-Kina, den har også et klart rasistisk preg. Vi får en beskrivelse av "den hvite rases" kapteiner: kalde, kloke og uredde, i motsetning til det vietnamesiske mannskapet som fullstend-

det vietnamesiske mannskapet som fullstendig er grepet av panikk. Et minutt vil de fortsette ferden, i neste vil de trekke seg tilbake. Hva hadde vel ikke hendt dem om deresordnede ikke var som de var - hvite?

Beskrivelsen av Røde Khmer er også ille. (Forøvrig er ikke navnet på Kambodsjas frigjøringsfront lenger Røde Khmer i det denne gruppen og andre motstandsgrupper 25. mars 1970 forente seg i FUNK) De blir benevnt som "småjevler" av den australske kapteinen, og det virker ikke som artikkelforfatteren har motforestillinger til beskrivelsen. Holdningen kan bare betegnes som reinspikket rasistisk.

Vi får også flettet inn at den norske kapteinen muligens er blitt far mens han er på dette farefulle oppdraget. Bra han overlevde "småjevlene" så barnet ikke blir farløst, tenker vi. Ikke med ett ord i denne sammenhengen nevnes de tusenvis av amerikanske mord på kambodsjanske kvinner, menn og barn.

Det er snart på tide at "Dagbladet" velger side i Indo-Kina-konflikten. De indo-kinesiske folkene krever selvstyre og selvstyrrrett over sitt land og sine ressurser. Dette er et rettferdig krav, men dessverre vanskelig å oppnå da de må sloss mot USA-imperialismens bomber og granater.

"Dagbladet" støtter ikke disse folkenes kamp ved å ta inn en slik artikkel. En dårligere og mer uriktig artikkel enn denne kunne ikke engang "Morgenbladet" servert oss.

Solidaritetskomiteen for Vietnam
v/Inger Selsjord(forkvinne)

Adr:

RINGSAKER FOLKEHØYSKOLE

2360 RINGSAKER

**for
vietnam**

Uranienborgvn. 11

Postgiro 20 83 13

Oslo 3

Tlf. (02) 60 83 07

OVERSIKT OVER SOLKOMS FNL -GRUPPER

TROMSØ FNL
Asbjørn Jaklin
O. L. Aunesgt. 4
9000 Tromsø

HAMMERFEST FNL
Boks 1171
9600 Hammerfest

NESNA FNL
Per Kr. Steinmo
Nesna Lærerskole
Nesna

**FNL-GRUPPENE
I TRONDHEIM**
Boks 2844
7001 Trondheim

Mo FNL-GRUPPE
Bjørn Lunde
Brannklokkeveien 12
8600 Mo

FNL-GRUPPENE I BERGEN
Box 3
5014 Bergen Universitet

**FREDRIKSTAD
FNL-GRUPPE**
Postboks 830
1601 Fredrikstad

MOSS FNL
Jan Willadsen
Skolegt. 4
1500 Moss

SKIEN FNL-GRUPPE
Hans Thorstensen
Maigullvegen 4
3700 Skien

FNL-GRUPPENE I OSLO
Uranienborgveien 11
Oslo 3

VESTBY FNL-GRUPPE
Arne Ruste
1555 Son

Kjøp Solkom- materiell

.....Kambodsja studier-faller Phnom Penh	2.00
.....Kambodsja merker	1.00
.....FNL-merker	1.00
.....De politiske fangene i Sør-Vietnam	2.00
.....Ho Chi Minh-plakat (sort/hvitt)	1.50
....." " " " " (farger)	10.00
.....Kontrast nr 3/4-74(Solkoms frontpolitikk)	15.00
.....USA og Vietnamkrigen	5.00
.....Solkoms kulturhefte	2.00
.....Kunstnerplakat (Morten Krogh)	5.00
.....Kunstlatteriplakat	5.00
.....Our President Ho Chi Minh	5.00
.....For Vietnam programhefte	2.00
.....Tor Halstvedt: Vårt folk skal alltid bestå	29.00
.....Argumentsamling-fornorsk anerkjennelse av folkets regjeringer i S-Vietnam og Kambodsja, PRR og GRUNC.	5.00
.....FNL-møte plakat	0.50
.....Innsamlingsplakat(to menn)	1.00
.....Innsamlingsplakat(to kvinner)	1.00
.....Frigjøringsfrontplakat	1.00
.....25 years of Health Work- Vietnamese Studies	5.00
.....General Education in the D.R.V.N.	5.00
.....Scenes of the general offensive and uprising- noveller	3.00
.....Abonnement på For Vietnam 1975	15.00
.....Farget årskalender i toy	10.00
.....Medlemsskap i Solkom (aktiv eller støtte) for 1975	15.00

Skriv til :

Solkom
Uranienborgveien 11
Oslo 3
Postg. 20 29 81.

for vietnam

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

EXTRA

Ny amerikansk invasjon Kambodsja?

Hovedstaden i Kambodsja står nå for fall. Byen er Lon Nols siste sjanse. Hvis Phnom Penh faller er det også slutt på Lon Nols makt i landet. Ved et CIA kupp i 1970 ble Lon Nol satt inn som president for å sikre USA-imperialismens kontroll over Kambodsja og resten av Indokina. Lon Nol er fullstendig avhengig av økonomisk og militær hjelp fra USA. 80 % av USAs leveranser av våpen, ammunisjon, mat osv ble fraktet til Phnom Penh opp langs Mekong-elva.

Frigjøringshæren har nå blokkert og minelagt elva. USA er dermed tvunget til å fly leveransene inn til Phnom Penh. I de siste 6 ukene har amerikanske piloter hver dag fløyet inn 700 tonn ammunisjon (News week 3 3 75). Men kontinuerlige angrep på flyplassen gjør at det bare er spørsmål om tid når også denne kommunikasjonskanalen er stengt. USA imperialismen og Lon Nol er truet på alle områder i Kambodsja.

President Ford har nettopp henstilt den amerikanske kongressen om 222 mill. dollar i ekstrabevilgninger til Kambodsja. Han håper nederlaget kan utsettes ved å pøse mer penger i lomma til Lon Nol. Kongressen nektet, men har i den anledning sendt en delegasjon på 12 personer til Phnom Penh for å vurdere om situasjonen tilsier en slik bevilgning. De

var 6 timer i Phnom Penh, så reiste de hjem igjen!

Hvis Ford får igjennom sine ekstrabevilgninger betyr det ytterligere tap av menneskeliv i Kambodsja.

Angående våpenhjelpen til Phnom Penh skriver Newsweek: "Den skaffer fler patroner enn den kambodsjanske hæren kunne skyte. Ammunisjonen kom i hendene på en militærmaskin uten moral og ressurser etter 2 mndes stadide nederlag".

Det er fare for at USA vil holde det nederlagsdømte Lon Nol-regimet kunstig i live med en redningsaksjon. USA har sin 7. flåte med flere tusen marinesoldater og fallskjermssoldater stasjonert utenfor Thailand og som når som helst kan settes inn mot Kambodsja. Le Monde skrev 10. 3 75 at 40 000 thailandske soldater står i alarmberedskap ved grensa til Kambodsja. Fra før vet vi at USA har 25 000 militære rådgivere i Sør-Vietnam, de har store baser på Guam, på Okinawa osv. I den siste tiden har de sendt 800 soldater inn i Kambodsja. "som skal ta seg av evakueringen av amerikanerne i Phnom Penh, dersom dette blir nødvendig".

Dette er bare en måte USA-imperialismen forsøker å lure verdensopinionen på. USA har i flere år hatt full anledning til å trekke seg ut av landet. De amer-

ikanske rådgivere i Phnom Penh kan nå evakueres av ammunisjonsflyene. Ford har lovt Kongressen å ikke sette amerikanske soldater og fly inn i krigshandlingene. Men fra før fins det en amerikanske lov som sier at presidenten kan "krige på egen hånd" i 2 måneder uten å ta Kongressen til råds. Både utenriksminister Kissinger og forsvarsminister Schlesinger støtter Indokina-politikken til Ford.

USA står nå overfor to muligheter: den ene er å kutte ekstrabevilgningene til Lon Nol uten å intervenere på annen måte. Dette vil resultere i at Kambodsja meget raskt vil bli frigjort. Men USA vil likevel kunne oppnå det de kaller en "verdig tilbaketrekking" fra Indokina.

Den andre muligheten er å øke den økonomiske støtten til Lon Nol og gå til en direkte amerikansk intervensjon. Med dette vil de oppnå å forlenge dødsveene til Lon Nol, men de vil samtidig møte sterke reaksjoner fra verdensopinionen og de vil svekkes internasjonalt. Som vi har sett før i Indokina har USA valgt å forsvare sine imperialistiske interesser i stedet for å trekke seg ut. Vi kan derfor også denne gangen vente oss det verste fra den kanten. Det er stor fare for ny amerikansk intervensjon i Kambodsja.

Støtt frigjøringa av Kambodsja!

Frigjøringskampen i Kambodsja har hatt store framgangar de siste månedene. I et intervju med Newsweek sa prins Sihanouk at Phnom Penh vil falle som en råtten, overmoden frukt. For øyeblikket konsentrerer FUNK seg om tre oppgaver:

1) Styrke kontrollen over Mekong-elva. Mekong-elva var tidligere sammen med luftveien, den eneste veien inn til Phnom Penh. Ved å kontrollere Mekong er Phnom Penh nesten helt isolert fra omverden, bortsett fra den usikre luftbrua fra Siem Reap og fra Bangkok.

2) Overta en etter en de gjenværende byene og provinshovedstedene som fremdeles er okkupert av Lon Nol. Mange viktige byer er frigjort den siste tida. Ikke minst den tidligere kongehovedstaden Oudong. Ellers er nesten alle andre byer som okkuperes av Lon Nol under konstant angrep.

3) Jage så mange fiendtlige soldater som mulig ut av hovedstaden Phnom Penh var tidligere en by på størrelse med Oslo, ca 1/2 mill. mennesker. Nå bor over 2 millioner der. De fleste av disse er flyktninger som klarte å rømme unna USAs bomber i 1973. I Phnom Penh er den eneste forbindelse med utenværen flyplassen Pochentong som stadig angripes av raketter. I Phnom Penh er den amerikanske ambassaden, den amerikanske overkommandoen, amerikanske rådgivere, tvangsmobiliserte kambodsjanske soldater, våpenlagre og matvarelagre. Det kommer stadig meldinger om uroligheter inne i byen. Ved å svekke forsvaret av byen innvendig, ved rakettangrep eller sabotasjehandling, blir det i siste omgang lettere å frigjøre byen.

Men frigjøringa vil ikke komme i morgen. Folkekrig tar lang tid, det kan sammenliknes med en utmattelseskrig. Derfor er det i første omgang klokt å regne med økt amerikansk intervensjon, heller enn en snarlig frigjøring.

Et fritt Kambodsja vil være den beste garanteringen for et fritt Indokina. Det er typisk at Ford og Kissinger igjen har begynt å snakke om Domino-teorien (Faller Kambodsja, vil Thailand falle, deretter Vietnam osv). Et fritt Kambodsja vil isolere Thieu-regimet territor-



ielt. Det vil være en trygg alliert for de folkemengder i Laos som vil forsvare Vientiane-avtalen og det vil være en enorm støtte til frigjøringsbevegelsen i Thailand. Ikke minst vil det være et knusende nederlag for USA-imperialismen.

ANERKJENN GRUNC

Den beste hjelpa vi kan gi til det kambodsjanske folket nå, er at vi samler alle krefter som lar seg for-ene bak parolen "Norge må anerkjenne PRR og GRUNC".

Hvorfor er dette det viktigste? Folket i Kambodsja slåss mot USA-imperialismen. Hvor lenge denne kampen vil vare, avhenger ene og alene av styrkeforholdet mellom de to parter. Blir USA-imperialismen svekka vil frigjøringa av Kambodsja komme tidligere. Dette vil medføre mindre lidelser for folket, mindre blod, mindre ødeleggelse av landet osv. Det er derfor en strategisk oppgave å isolere fienden, USA-imperialismen og på den måten svekke USA.

Norge er medlem av NATO. Det samme er USA. DNA-regjeringa har hittil blankt avvist kravet om at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC, siden dette ville være et direkte angrep på USAs politikk i Indokina. Ved å anerkjenne GRUNC er vi med på å svekke og isolere USA-imperialismen.

Men DNA-regjeringa vil ikke frivillig pirke onkel Sam under platfottene. Skal vi få parolen gjennom må vi reise det som et krav, slik at regjeringa presses til å anerkjenne GRUNC.

Derfor: bli med i denne anerkjennelseskampanjen. Ta kontakt med Solkom, Uranienborgveien 11, Oslo 3.

GRUNC - Den konglige nasjonale enhetsregjering i Kambodsja. Den eneste folklige, nasjonale regjering i landet. Prins Sihanouk er statssjef og Penn Nouth statsminister. GRUNC er anerkjent av ca. 60 regjeringer.

FUNK - Den nasjonale enhetsfronten i Kambodsja. FUNK har den politiske ledelsen i frigjøringskampen. Penn Nouth er president.

Røde Khmer/Khmer Rouge - Røde Khmer sto før statskuppet i opposisjon til regjeringa som da var domineret av høyrekreftene. Etter statskuppet gikk Røde Khmer med i FUNK på lik linje med mange andre nasjonale, patriotiske og religiøse organisasjoner. Det er derfor helt galt når det sies at Røde Khmer alene er frigjøringsbevegelsen, slik som NRK og de fleste avisene vil ha det til i Norge.